

сжщо свързани съ това интересно възстание. Въпроса е важенъ и за това, че Сливенъ въ черковно отношение е билъ въ тѣсни връзки съ срѣдището на църковната ни независимостъ.

Голѣма часть отъ затриването споменитѣ отъ това възстание е дѣло на голѣмитѣ разселвания и насилия надъ българитѣ слѣдъ тѣй осуетения възстанически опитъ.

Подвизитѣ на много стари войводи, които инѣкъ въ нѣкои пѣсни се издаватъ за родомъ отъ единъ даденъ край, ни отнасятъ въ другъ съвѣсмъ противоположенъ. Това обстоятелство ни навежда къмъ заключение, че тѣ сж участвували въ въпроснитѣ възстания. Имената Манушъ, Чавдаръ, Страхилъ и др. не ще сж отъ XVIII-я, а още по-малко отъ оачалото на XIX-я вѣкъ¹⁾ Така Кузманъ и Дамянъ войвода въ едни и сжщи мѣстни пѣсни се възпѣватъ родомъ отъ Сливенъ, а сжщеврѣменно се подвизаватъ кждѣ София. До колко е възможно да сж участвували въ възстанието прѣзъ 1686 г., още повече, че то се прѣхвърля въ София, дѣто и тѣ се подвизаватъ, може да се сжди отъ казаното по-горѣ.

Колкото и да разполагаме съ малко извѣстни имена на Сливенски войводи, дѣлата на голѣма часть отъ тѣхъ ще ни отнесатъ въ едно тъмно минало отъ първитѣ вѣкове на робството, за да се припишатъ на по-нови, малко по-извѣстни отъ края на XVIII-я вѣкъ и началото на миналия.

Условията на Сливенския революционенъ духъ.

Главнитѣ причини за Сливенската плодovitостъ въ хайдутско отношение сж три: а) Сливенската природа и мѣстоположение на града, б) чистобългарското тукъ население, а най-вече неговия срѣдневѣковенъ произходъ и в) сжществуването на близки тукъ мохамедански деребеевци: турци и татари.

Признато е, че величието на природата подига духа на човѣка, отвлича вниманието му отъ житейскитѣ дребнaвости и намаля самосъхранителния му страхъ къмъ неговата срѣда. Сливенската природа е една отъ редкитѣ. Чистия балкански въздухъ, студена вода и натурална храна сж дарили Сливенеца съ оная здравина и бодростъ, на която биха завидѣли не само ражданитѣ въ димъ, прахъ и влага

¹⁾ За тия войводи се пѣе на всѣкждѣ въ България, отъ дѣто се види, че тѣ сж доволно стари. Прочути били Чавдаровци въ Кортенъ, до Нова Загора. Една малка историйка на тоя край ще ни изнесе доволно цѣнни данни. Единъ отъ Чавдаровци, Дядо Кънчо се прѣселва въ 1790 г. въ с. Авренъ, подъ турската граница, когато тия села, ведно съ селата отъ Калоферско сж бѣгали отъ турскитѣ разбойници.